

Dosarul nr. 2r-173/19

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci)

DECIZIE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către DFT Deutsche Finetrading AG, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de creditorul DFT Deutsche Finetrading AG împotriva Societății cu răspundere limitată „Vest-Resurs” cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii pronunțate la 17 octombrie 2016 de Instituția de Arbitraj pe lângă Camerele de Comerț din Elveția și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 01 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a refuzat cererea depusă de către DFT Deutsche Finetrading AG cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale,

c o n s t a t ă :

La 03 aprilie 2018 avocatul Chisilița Corneliu în interesele creditorului DFT Deutsche Finetrading AG a depus în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată împotriva debitorului SRL „Vest-Resurs” cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii pronunțate la 17 octombrie 2016 de Instituția de Arbitraj pe lângă Camerele de Comerț din Elveția (dosar nr. 600439-2015) și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii s-a invocat că, la data de 08 noiembrie 2011 între DFT Deutsche Finetrading AG și SRL „Vest-Resurs” a fost încheiat acord-cadru de furnizare nr. 568322, cu privire la comercializarea de către DFT Deutsche Finetrading AG către SRL „Vest-Resurs” a unor cantități de carne, bovine și porci vii în condiții stabilite suplimentar de părți, în sumă de 1 000 000 euro.

A menționat că, la 08 noiembrie 2011 în temeiul acordului nominalizat, creditorul a propus debitorului vânzarea către ultimul a 1500 porci, iar la 13 noiembrie 2012 porcii au fost livrați și acceptați de SRL „Vest-Resurs”. Totodată cu transportarea porcilor la destinație de către vânzător au fost emise facturi (invoice), data limită pentru efectuarea plății fiind 13 martie 2013.

A afirmat că la data de 16 noiembrie 2012, SRL „Vest-Resurs” a semnat o declarație de recunoaștere a datoriei aferente porcilor primiți în sumă de 110110 euro.

A susținut că începând cu 21 martie 2013 până la 12 septembrie 2014 SRL „Vest-Resurs” a efectuat careva plăți în contul stingerii datoriei, ulterior a încetat să

mai achite careva sume, acumulând o datorie față de DFT Deutsche Finetrading AG în sumă de 70 110 euro.

A declarat că conform paragrafului 23 din acordul-cadru de furnizare nr. 568322 părțile au convenit că litigiile ce pot apărea între părți vor fi soluționate de instanțele de arbitraj ale Elveției, astfel că, la data de 07 decembrie 2015 DFT Deutsche Finetrading AG s-a adresat Instituție de Arbitraj de pe lângă Camerele de Comerț din Elveția cu o cerere de chemare în judecată în arbitral împotriva SRL „Vest-Resurs” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de arbitraj.

A relatat că SRL „Vest-Resurs” nu a contestat existența datoriei în sumă de 70 110 euro, însă a invocat că din această sumă urmează ai fi reținută suma de 42 495 euro, deoarece ultima a încheiat în luna noiembrie 2010 a încheiat un alt contract de comercializare a porumbului, cu un alt comerciant Haller AG care este afiliat DFT Deutsche Finetrading AG, fiind prejudiciat cu suma de 42 495 euro.

A menționat că prin hotărârea Instituției de Arbitraj pe lângă Camerele de Comerț din Elveția din 17 octombrie 2016, arbitru unic Dr. Valerie Meye Bahar, devenită irevocabilă și executorie prin neatacare s-a dispus încasarea din contul SRL „Vest-Resurs” în beneficiul DFT Deutsche Finetrading AG a sumei de 70 110 euro, cu titlu de datorie, dobânda anuală în sumă de 8% peste rata de bază a dobânzii de aplicare de Deutsche Bundesbank aferentă sumei de 110110 euro începând cu data de 12 martie 2013 până la data de 20 martie 2013, dobânda în sumă de 8% peste rata de bază a dobânzii aplicate de Deutsche Bundesbank aferentă sumei de 100110 euro începând cu data de 21 martie 2013 până la data de 27 martie 2013, dobânda în sumă de 8% peste rata de bază a dobânzii aplicate de Deutsche Bundesbank aferentă sumei de 90110 euro începând din data de 28 martie 2013 până la data de 21 aprilie 2014, dobânda în sumă de 8% peste rata de bază a dobânzii aplicate de Deutsche Bundesbank aferentă sumei de 80 110 euro începând din data de 22 aprilie până la data de 11 august 2014, dobânda în sumă de 8% peste rata de bază a dobânzii aplicate de Deutsche Bundesbank aferentă sumei de 75110 euro, începând cu data de 12 august 2014 până la 11 septembrie 2014, dobânda în sumă de 8% peste rata de bază a dobânzii aplicate de Deutsche Bundesbank aferentă sumei de 70 110 euro începând cu data de 12 septembrie 2014. S-a obligat SRL „Vest-Resurs” să achite în beneficiul DFT Deutsche Finetrading AG suma de 4500 franci elvețieni pentru taxa de înregistrare, a sumei de 5000 franci elvețieni achitați prealabil de DFT Deutsche Finetrading AG în Depozitul Temporar, a sumei de 2500 franci elvețieni în beneficiul Arbitrului Unic, a sumei de 4913,53 euro cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în procedura de arbitraj, în rest pretențiile au fost respinse.

De asemenea a menționat că hotărârea Instituției de Arbitraj pe lângă Camerele de Comerț din Elveția din 17 octombrie 2016 nu a fost executată benevol de către SRL „Vest-Resurs”, solicitând recunoașterea și executarea silită a acesteia.

Prin încheierea din 01 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost refuzată cererea DFT Deutsche Finetrading AG cu privire la recunoașterea și încuviințarea exercitării silite a hotărârii arbitrale a Instituției de Arbitraj pe lângă Camera de Comerț din Elveția din 17 octombrie 2016.

La data de 15 februarie 2019, în termenul prevăzut de lege, DFT Deutsche Finetrading AG, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița, a declarat recurs împotriva încheierii din 01 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi decizii

cu privire la recunoașterea și încuviințarea exercitării silite a hotărârii arbitrale a Instituției de Arbitraj pe lângă Camera de Comerț din Elveția din 17 octombrie 2016.

În motivarea recursului s-a invocat că, încheierea contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de judecată a apreciat subiectiv legislația în vigoare.

A menționat că instanța de apel respingând cererea reclamantului cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale a Instituției de Arbitraj de pe lângă Camerele de Comerț din Elveția din 17 octombrie 2016 și-a motivat soluția prin faptul că la examinarea litigiului între părți, instanța arbitrală a fost formată dintr-un singur arbitru, deși cauza urma a fi judecată de trei arbitri, întemeindu-și poziția pe prevederile art. 476 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă.

A remarcat drept eronată poziția instanței, deoarece potrivit Regulamentului de arbitraj internațional al Elveției, oferă posibilitatea Curții/secretariatului Curții de a propune părților în litigiu ca judecata arbitrală să fie constituită dintr-un singur arbitru. Mai mult, reieșind din art. 6 al Regulamentului chiar și în cazul în care valoarea litigiului ar depăși 1 000 000 franci elvețieni, Curtea poate propune părților, indiferent de conținutul clauzei de arbitraj, ca cauza să fie examinată dintr-un singur arbitru, și nu în complet din 3 arbitri.

A indicat că în legătură cu existența normei juridice cu caracter dispozitiv (opțional) statuată de Swiss Rules, SRL „Vest-Resurs” și-a dat acordul ferm la examinarea litigiului de către un tribunal format dintr-un singur arbitru.

A considerat ca fiind subiectivă și eronată aprecierea primei instanțe asupra normei stipulate la art. IV alin. 1 lit. b) al Convenției Europene de arbitraj comercial internațional din 21 aprilie 1961, care prevede că procedura ad-hoc ar fi obligatorie pentru care nu există derogări, regulile de arbitraj fiind operante doar procedurii de examinare în fața tribunalului. Or, regulamentul indicat în clauza arbitrală, conține reglementări exprese cu privire la stabilirea numărului de arbitri în dependență de circumstanțele cazului.

A afirmat că în cazul în care instanța de judecată nu recunoaște aplicabilitatea deplină a Regulamentului la soluționarea diferendului apărut, intervine voință părților la modificarea clauzei arbitrale statuate la pct. 23 al Contractului în partea stabilirii componenței tribunalului.

De asemenea a afirmat că nu pot fi considerate plauzibile argumentul instanței precum că izvoarele juridice de drept internațional impun respectarea convenției arbitrale de către părți nu urmează a fi interpretată în sens îngust și cu atribuire la o parte a convenției inserate, or, clauza arbitrală inclusă în contract urmează să prevadă un întreg mecanism de reglementare a litigiului, potrivit speței.

La data de 05 martie 2019, în adresa intimatei SRL „Vest-Resurs” a fost expediată copia recursului declarat de către DFT Deutsche Finetrading AG, cu înștiințarea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a încheierii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Colegiul menționează, că instanța de recurs la examinarea recursului împotriva încheierii instanței de apel, verifica în exclusivitate respectarea normelor procesuale la emiterea încheierii atacate.

În conformitate cu art. 475² alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească care examinează cererea de recunoaștere și executare a hotărârii arbitrale străine informează în mod obligatoriu și neîntârziat despre acest fapt Ministerul Justiției și Banca Națională a Moldovei, în cazul în care este vizată o instituție financiară licențiată de aceasta, cu remiterea cererii și a documentelor aferente în copie. Lipsa reprezentantului Ministerului Justiției și, după caz, al Băncii Naționale a Moldovei, legal citați, nu împiedică examinarea cauzei.

Studiind materialele cauzei, Colegiul constată că instanța investită cu examinarea cererii privind recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine, nu a respectat procedura prevăzută de lege pentru examinarea acesteia. Or instanța de judecată, contrar prevederilor art. 475² alin. (2) Cod de procedură civilă, nu a respectat obligația de informare a Ministerului Justiției.

Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că procedura de examinare a cererii privind recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine, a fost una defectuoasă. Drept consecință, încheierea din 01 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi casată, iar cauza restituită spre rejudecare.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către DFT Deutsche Finetrading AG, reprezentată de avocatul Corneliu Chisilița.

Se casează încheierea din 01 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de creditorul DFT Deutsche Finetrading AG împotriva Societatea cu răspundere limitată „Vest-Resurs” cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii pronunțate la 17 octombrie 2016 de Instituția de Arbitraj pe lângă Camerele de Comerț din Elveția și compensarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nina Vascan